

پرسشی از سایت گفتگو پاسخی از بیژن نیابتی

اغلب تحلیل‌گران سیاسی بر اهمیت حضور پررنگ مخالفان حکومت اسلامی در تظاهرات ۲۲ بهمن در ایران تأکید می‌کردند. تا ۲۱ بهمن ماه سال جاری، اغلب تحلیل‌ها، شرکت میلیونی مخالفان حکومت اسلامی در این راهپیمایی را نوید می‌داده است. شواهد چیز دیگری را نشان می‌دهد. چرا؟

- سرکوب دولتی «تجربه ۲۲ بهمن» را به تنهایی توضیح می‌دهد؟

- آیا تاکتیک مخالفان حکومت به تجدیدنظر احتیاج دارد یا استراتژی آنان؟

- در ایجاد وضعیت موجود، آیا موضع‌گیریهایی اخیر مهدی کروبی (به رسمیت شناختن احمدی نژاد و ولی‌فقیه)، و نیز میرحسین موسوی (اعلامیه‌های ۱۶ و ۱۷) و ... تأثیری در روحیه مخالفین حکومت داشته است یا خیر؟
- عوامل دیگر کدام بوده است؟

شما تجربه ۲۲ بهمن امسال در ایران و حضور ناملموس مخالفان حکومتی در آن را چگونه توضیح می‌دهید؟

پاسخ - من حضور مخالفان حکومتی در ۲۲ بهمن را غیرملموس نمی‌دانم. آنچه که غیرملموس بود حضور جنبش رفرمیستی سبز بود. ۲۲ بهمن فرازنوینی بود در روند انکشاف نیرویی که خود را برای اولین بار در حضور جسورانه جنبش سرخ انقلابی در خیابان بدون سبزه‌ها، نشان داد. تا اینروز جنبش سرخ علیرغم مشخص بودن خواستها و مطالباتش، پیوسته در بستر جنبش سبز حرکت می‌کرد و بخودی خود وجود مستقل و ملموسی نداشت. در اینروز اما در شرایطی که سبزه‌ها بعضا با چپیه و ریش و چادر و با تاکتیک سکوت! به پر و پیمان کردن تظاهرات دولتی اشتغال داشتند، جنبش سرخ و سبزه‌های سرخ، صادقانه و آریا شهر را به کنترل خود درآورده و عکس بزرگ خمینی و خامنه‌ای را به زیر می‌کشند و موتور بسیجی را به آتش می‌کشند. ۲۲ بهمن امسال، اثبات عمل کردن قانونمندیهای نوینی بود که بر مرحله کنونی جنبش حکم می‌راند. درمطلبی که پس از تجربه عاشورا نوشته بودم، تأکید داشتم که با عاشورا، جنبش انقلابی مردم ایران با گذار از یک تحول کیفی، قدم به فاز نوینی می‌گذارد که قانونمندیهای آن اساسا متفاوت با پیش از عاشورا است. این را از روی سهو نگفته بودم. تا پیش از عاشورا من اصلا بحران را انقلابی نمی‌دانستم و به بحران فروپاشی باور داشتم. گفته بودم این مانعیم که قانونمندیها را وضع میکنیم، هنرما تنهاکشف آنهاست. اگرگذار جنبش در قیام عاشورابه شرایط بحران انقلابی درست باشد که هست بنابراین دیگر نمی‌توان با تظاهرات مسالمت آمیز جلورفت. دیگر نمی‌توان قاطعی نیروهای رژیم شد و جهت آنرا تغییر داد. اینکار در روز قدس امکانپذیر بود ولی از فردای عاشورا هرگز. اینجا دیگر سبزه‌ها در چنبره نیروهای رژیم، سیاه و تپاه می‌شوند و حاصل آن می‌شود سرخوردگی و ناامیدی. یک نگاهی بکنید به سایتهای سبز! دیگر نمی‌توان هم در کادر ساختار ضدانقلابی و ضدبشری جمهوری اسلامی لول خورد و هم بدنبال اصلاح آن بود. بنابراین اگر چه تمامی عواملی که شما نام می‌برید از سرکوب دولتی و موضعگیریهایی سازشکارانه رهبری جنبش سبز گرفته تا تاکتیک و استراتژی و ... موثر بوده است اما اینها تنها نقش تاثیرگذارنده داشته و دارند. عنصر تعیین کننده اما واقعیت تغییر فاز پس از عاشورا است. آری ۲۲ بهمن ثابت کرد که قانونمندیها عوض شده اند. برای رعایت اختصار تلاش کردم که پاسخ را حتی المقدور کوتاه کنم. وگرنه این مباحث جای توضیح و تشریح فراوان دارد.